

Guth István A Zsinagógában Szimhát Tóra Ünnepen

Ez a fénykép 2003-ban készült a brassói zsinagógában, a Szimhát Tóra szertartás közben. Középen én vagyok, kezemben az egyik tekerccsel. Balról az első az egyik barátom a hitközségtől, Florin Schreier, aki nemrég tért vissza Ausztráliából, mögöttem pedig Martonosi Sámuel áll, egy fiatal fiú ugyancsak a hitközségtől. Ő tulajdonképpen az Egyesült Államokból származik, de a szülei tíz évvel ezelőtt ideköltöztek, tehát románul is tud. Az egyetem elvégzése után Nagyváradra helyeztek ki természetismeret-tanárként, de nem éreztem semmi elhivatottságot eziránt, ezért inkább úgy döntöttem, hogy a szüleimmel maradok. Egy évet töltöttem így, amíg apám, aki szigorú volt, megelégedte, hogy nem csinálok semmit, és összekötetésekkel elintézte, hogy Sepsiszentgyörgyre [város Brassó közelében] kerüljek egy ásványvízvállalathoz, a minőségellenőrzési osztály laborvezetőjeként. Jó volt ott dolgozni, és később a labor igazgatójának neveztek ki. Majd, az átszervezést követően, főmérnök lettem. Nagyon meglepődtem, de ez mindenkivel így volt. Érdekes volt, mert a zsidókat többé nem engedték vezető állásokba kerülni, sőt, ez még inkább igaz volt, ha az ember nem volt párttag; én zsidó voltam, és nem voltam párttag. Ez a helyzet csak a kinevezés pillanatában állt fenn, mert egy hétre rá az irodámban megjelent a párttitkár az én belépési kérelmemmel. Dilemmában voltam, mert már családom volt, két fiam: ha nem írtam volna alá, mindent elvesztettem volna, nemcsak az új állásomat, hanem az előzőt is. A pártbeli tevékenységem abban merült ki, hogy tagsági könyvem volt. Naponta ingáztam Sepsiszentgyörgyre dolgozni, 26 éven keresztül, amikor Brassóban kaptam állást. A zsidó közösség életébe 2000-ben kapcsolódtam be, amikor a hitközség titkárának, majd alelnökének választottak meg. Én foglalkozom a hitközség adminisztratív ügyeivel, képével: az időm legnagyobb részét feladatok leosztásával és a tevékenységek felügyelésével töltöm. Otthon nem tartjuk meg az ünnepeket, függetlenül attól, hogy zsidó vagy ortodox keresztény szokásokról van-e szó, és a feleségem sem ünnepli a húsvétot vagy a karácsonyt. Csak annyit kér, hogy ne felejtsem el, hogy Máriának hívják, és a névnapjára ajándékot vegyek neki. Jelenleg elég visszahúzódva élek, nem igazán járok ki. A hitközséghez csak dolgozni járok, különben inkább otthon ülök a feleségemmel. Inkább konzervatívnak, mint neológnak tartom magam, mert a ?neológ? fogalmat először a

magyarok használták. A neológ zsinagóga, felépítésekor, 1901-ben magyar volt. Csak 1919-ben lett román, a trianoni békeszerződés után, de megmaradt az eredeti neve. Mindenesetre a magyarok számára a neológ azt jelenti, amit számunkra a konzervatív, tehát tulajdonképpen ugyanazt fedik, csak az elnevezés különbözik, de azért én inkább konzervatívnak nevezem magam. Számomra zsidónak lenni nem kapcsolatos a vallással, csak hagyományokat jelent. A zsidó öntudatomat a cionista létem, és nem a vallásosságom határozta meg. De büszke vagyok rá, sohasem titkoltam, hogy zsidó vagyok.